

пътуването съразмѣрно съ преплуваното разстояніе, което са пресмѣта и опредѣля спорѣдъ опредѣленъя способъ въ 188-ия членъ.

Чл. 144.) Ако корабътъ са нуждае отъ поправка по времето на плуванъето си, пътникътъ е длъженъ да заплати цѣлата стойность за навлото на пътуванъето, макаръ и да не ще да чака края на поправката.

Но ако чака поправката, лицето, което е дало подъ навло е длъжно да му даде жилище даромъ доро са отъ ново подкачи плуванъето и да изпълни сичкытъ задълженія, които е приело отъ горѣши срѣщу него, съгласно съ условныя записъ или съ пътния билетъ, колкото са касае до храната.

Но ако лицето, което е дало подъ навло предложи да пренесе пътника съ другъ корабъ отъ сѣщото качество и безъ повреда на другытъ условены правдини на пътника до пристанището на предназначеніето му, а пътникътъ отхвърли туй предложеніе, той вече не може да иска жилище и храна доро са пакъ подкачи плуванъето.

Чл. 145.) Когато не съществува условіе за хранянъето на пътника, той е самичакъ длъженъ да са погryжи за своето храняне. Но ако отъ нѣкое непредвидено приключеніе или отъ продълженіето на плуванъето са лиши отъ хранытъ си, тогазы корабленачаликътъ е длъженъ да го снабди съ потрѣбнытъ съ благословна цѣна, сѣщо и пътникътъ е длъженъ ако има по-вече храна да ѣхъ отстъпи на корабя спорѣдъ 64-ия членъ.

Чл. 146.) Пътникътъ, освѣнъ ако има противно условіе, не подлежи на никоя заплата за превоза на пътнытъ си нѣща, които има право да носи въ корабя, спорѣдъ условныя записъ на пътуванъето.

Чл. 147.) Пътникътъ са счита като натоварачъ колкото за нѣщата, които има на корабя. Слѣдователно пътникътъ, който е ввѣрилъ нѣщата си на пазеньето на корабленачалика и за които той е длъженъ да му даде квитанція, ползва са колкото за тѣхъ отъ сѣщитъ правдини и подлежи